

A Kúria a dr. Baracz Vilmos jogtanácsos által képviselt felperesnek a dr. Hazai Ágnes jogtanácsos által képviselt alperes ellen útiköltség megfizetése iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 22.M.1163/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 55.Mf.630.198/2010/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 55.Mf.630.198/2010/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt napon belül - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli.

I n d o k o l á s :

A felperes 2009. január 21-én kelt fizetési meghagyásában 11.119 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest arra figyelemmel, hogy a 2009. január 12-én megtartott érdekegyeztető értekezleten ezen összeg merült fel napidíj és útiköltség címén, amelynek megtérítésére az alperes köteles.Az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban az alperes a Hszt. 28. §-ára hivatkozva a felperesi igényt megalapozatlannak találta.

A felperes a kereseti kérelmében 11.119 forint és kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest.A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 22.M.1163/2009/6. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest 1.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.A munkaügyi bíróság az ítéletében hivatkozott a Hszt. 28. §-ának (1), és 30. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra, valamint utalt a B. vezetőjének intézkedésére, amely a B. É.F. ügyrendjének kiadásáról rendelkezik.A munkaügyi bíróság álláspontja szerint ezen ügyrendből megállapítható, hogy azt az érdekképviseltek, így a B., az F., a R.V., és a B.K.T. egyetértésével adták ki, ugyanakkor a felperesi szakszervezet ezen intézkedést nem fogadta el, azt aláírásával nem látta el, az abban foglaltakkal nem értett egyet. Az intézkedés tartalmazza, hogy a B. működési költségeit a munkáltató fedezi. Eszerint tehát köteles az érdekképviseleti szervek működésének feltételeit biztosítani, azonban pontosan meghatározza azt is, hogy ebbe a körbe milyen munkáltatói intézkedések tartoznak. A B. vezetőjének intézkedése szerint az ügyrend tartalmazza azt is, hogy azon szakszervezetek, amelyek a B.É.F.-ben részt vesznek, jogosultak a működési költségeiket a munkáltató felé érvényesíteni. A bíróság álláspontja szerint miután nem határozták meg, hogy mit tekint a munkáltató működési költségnek, ezért az utazási költségtérítés ezen intézkedés alapján jogszerűen lenne igényelhető és érvényesíthető. A felperesi szakszervezet azonban az intézkedésben foglaltakat nem fogadta el, és arra nincs lehetőség, hogy szelektálja, mely szabályozási

pontokat tekinti magára nézve elfogadhatónak és kötelezőnek, és melyeket nem. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 55.Mf.630.198/2010/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a felperest 500 forint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte. Kimondta, hogy az eljárás illetékét az állam viseli. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, az abból levont helytálló ténybeli és jogi következtetésekkel, valamint jogszabályi értelmezéssel érdemben is megalapozott döntést hozott. A fellebbezés kapcsán a másodfokú bíróság úgy értékelte, hogy a felperes az eljárás során nem hivatkozott a Hszt. 31. és 34. §-ára alapítottan arra, hogy szakszervezeti jogai érvényesítése céljából alanyi jogon jogosult részt venni a munkáltató által tartott érdekegyeztető ülésen. Ez az érvelése a Pp. 235. §-ába ütközik, ezért a másodfokú bíróság azt figyelmen kívül hagyta. A felperes a felülvizsgálati kérelmében az első-, és a másodfokú bíróság ítéletének „megváltoztatását”, és az alperes 11.119 forint útiköltség megfizetésére kötelezését kérte perköltségben való marasztalása mellett. A felülvizsgálati érvelés szerint az első- és a másodfokon eljáró bíróságok a tényállást kellő alaposággal állapították meg, de a rendelkezésre álló tények téves jogi értékelése miatt jogszabálysértő döntést hoztak. Az első-, és a másodfokú bíróság is elismerte, hogy a felperes szakszervezet az É.F. tagja és résztvevője, ítéletükben mégis úgy rendelkeztek, hogy az ülésen való részvétel kapcsán felmerült utazási költség megfizetésére a felperes nem tarthat igényt, mert az ügyrendről szóló B. intézkedést nem írta alá. A felperes szakszervezet a B. ülésen - figyelemmel arra, hogy tagjainak száma meghaladta a Hszt. 34. § (2) bekezdésében meghatározott reprezentativitáshoz szükséges létszámot - alanyi jogon volt jogosult részt venni. Téves a jogerős ítélet abban a tekintetben is, hogy ezen hivatkozást a Pp. 235. § alapján figyelmen kívül hagyta, ugyanis e tényt mind az alperes, mind pedig az elsőfokú bíróság értékelte azáltal, hogy elismerte, a felperes szakszervezet az É.F. tagja és résztvevője. Miután az alperes a gyűlésre meghívót küldött a felperes vezetője részére, a részvételi jogosultság egyértelműen megállapítható. A felperes álláspontja szerint függetlenül attól, hogy az ügyrend aláírására a T. részéről nem került sor, a B. ülésein alanyi jogon jogosult részt venni, a megjelenéssel kapcsolatban felmerült költség pedig a B. É.F. ügyrendjének kiadásáról szóló intézkedés alapján a munkáltatót terheli. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására és a felperes perköltség fizetésre kötelezésére irányult. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az eljáró bíróságok ítéleteikben helytállóan hivatkoztak a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. tv. (Hszt.) 28. §-ának (1)

bekezdésében, és 30. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra. Ezen jogszabályi rendelkezések szerint a munkáltató köteles biztosítani az érdekképviselői szervek működésének feltételeit a törvényben meghatározott körben. A felsorolásban az utazási költség megtérítése nem szerepel, így a munkáltatót jogszabály alapján ezen a címen fizetési kötelezettség nem terheli. A B. vezetőjének intézkedését - amely a B.É.F. ügyrendjének kiadásáról rendelkezik - a B., az F., a R.V., és a B.K.T. egyetértésével adták ki, a felperes szakszervezet azt nem fogadta el, az abban rögzítetteket magára nézve nem ismerte el kötelező érvényűnek. Ebből következően az intézkedés pontja, amely a B. működési költségeit szabályozza, a felperes esetében nem alkalmazható, nincs arra lehetőség, hogy a szakszervezet csak a számára kedvező előírásokat fogadja el, míg a kedvezőtleneket, vagy amelyek alapján reá nézve kötelezettségek keletkeznek, egyetértésének hiánya miatt ne vegye figyelembe. A másodfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy a felperes az első- és a másodfokú eljárás során sem hivatkozott a Hszt. 31. §-ában és a 34. §-ában foglaltakra, a másodfokú eljárásban előadott érvelése a Pp. 235. §-ába ütközött, amelyet a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül hagyott figyelmen kívül.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján. A felperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul, míg a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján.

Budapest, 2012. január 25.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró
A kiadmány hitelével: Nné tisztviselő